

at de faa forholdsvis faa Foder-Enheder, opnaa en passende Tilvækst — og endelig en god Flæskekvalitet, altsammen Ting, som ville have deres store Betydning. Den i denne Branche meget anerkendte og dygtige Statskonsulent har udtalt, at der med disse tre Egenskaber, Frugtbarhed, Trivelighed og Kvalitet, kan være en Forskel i Værdi for Slagterisvin, som ikke ere et Aar gamle, i Favør af det gode Svin af disse Krydsninger af op til 14 Kr. pr. Stk. Dette siger jo ikke saa lidt overfor en Produktion som den, vi have, hvor der udføres for mellem 100 og 200 Mill. Kr. aarlig. Det er derfor et Spørgsmaal, om det er rigtigt at stryge denne lille Bevilling af 16—17,000 Kr. aarlig, det er jo kun en fuldstændig Bagatel overfor det Materiale, der her virkes med.

Der er et Punkt endnu med Hensyn til Kvægavlsforeninger, som jeg vil tillade mig at fremhæve. Der stilles nu den Fordring, at en Kvægavlsforening for at faa det reducerede Bidrag, som nu skal kunne gives til Handynet, skal have mindst 15 Medlemmer, og dette skulde gælde baade for Heste- og Kvægavlsforeninger. Der vil jeg gøre den Bemærkning, som maaske allerede er gjort fra anden Side, at det er for stor en Fordring, i alt Fald for Kvægavlsforeningernes Vedkommende; derved komme vi til at slaa en Masse Kvægavlsforeninger ned, og maaske netop de allerbedste. Thi det er jo en bekendt Sag, at det kun er forholdsvis faa, som have faaet Øjnene op for, hvilken Betydning det har at være Medlem af en Kvægavlsforening, men det er de fremmeligste, der have Interesse for Sagen og med ret store Anstrengelser fra en temmelig stor Kreds slutte sig sammen for at faa denne Sag i Gang, og vi ville absolut skade, hvis der fordres, at der altid skal være 15 Medlemmer. Det maa selvfølgelig rette sig efter de kaarede Køer, og der kunde maaske være nogen Grund til at sætte Tilskuddet efter Koantallet i Stedet for efter Medlemsantallet; men ogsaa det ser jeg har sine Vanskeligheder, idet der kommer Fristelsen med til at kaare Køer, der maaske ikke ere fuldt gode nok; thi det skal jo være Køer af den bedste Beskaffenhed. Jeg vil derfor henstille, at Medlemsantallet i alt Fald for Kvægavlsforeningernes Vedkommende bliver forandret og sat noget lavere. Det er vist 8 for Øjeblikket, hvis det ikke — det tør jeg i Øjeblikket ikke sige — er overladt til Fællesforeningernes Skøn at afgøre, om der er et passende Antal Medlemmer.

Men paa den anden Side indrømmer jeg, at Grænsen maa heller ikke være saa lav, at det kan ske, hvad jeg ved har været praktiseret, at 2—3 Naboer slutte sig sammen og danne en Forening og saa faa deres Tyre, som de havde i Forvejen, anerkendte som Foreningstyre og paa den Maade tilsnige sig noget af det Bidrag, Staten yder til Foreningstyre, naar de indkøbes af en Forening. Men jeg mener altsaa, at selv om der slaas ned paa Beløbene, slaar det ikke Kvægavlsforeningerne ihjel, men det var bedre og mere formaalstjenligt at stramme Fordringerne noget til Kvægavlsforeningerne, — ligesom jeg skal komme ind paa det ogsaa for Kontrolforeningernes Vedkommende, — i Retning af et paalideligt Regnskab, Stammeføring o. s. v., og maaske tillige fordre, at samtlige Medlemmer af en Kvægavlsforening tillige skulde være Medlemmer af Kontrolforeningen. Thi derved er det netop, de betryggende Værdier komme frem og blive konstaterede, som Staten har nogen Interesse i at yde Bidrag til at faa fremhævet ved Dyrene. Det er ikke om at gøre, at Staten skal vise sin Interesse ved at skaffe Bidrag til Per og til Povl og til alle dem, der have Lyst til at gribe i Statskassen, men det er om at gøre, at det, Statens Penge anvendes til, virkelig frembringer saadanne Værdier i den paagældende Avl, at det har Betydning udover den lille, snævre Kreds.

Saa vil jeg sige et Par Ord om Kontrolforeningerne, hvortil der jo hidtil har været ydet indtil 250 Kr. til hver — sidste Aar dog kun 213 Kr., fordi Beløbet ikke slog til. Det foreslaas nu nedsat til 150 Kr. Alle ere enige om, at Kontrolforeningerne have gjort megen Nytte. Men jeg er ikke ganske enig med det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), der tillagde Kontrolforeningerne Æren for hele den Stigning, der er fremkommen paa Mejeriproduktionens Omraade. Det er ingenlunde rigtigt. Dette skyldes baade Andelsmejerierne, Røedyrkningen og det større Kendskab, man har faaet til en økonomisk og fornuftig Fodring; der er saa mange Faktorer, der have spillet med ind der og frembragt denne store Stigning i Mejeriproduktionen. Men det er sikkert, at disse Foreninger spille en meget stor og betydelig Rolle, idet enhver Mand, der er med i disse, faar Klarhed over, hvilke Dyr i hans Besætning der har Værdi som Avlsdyr, og det er værd særlig at lægge an paa, og der er ogsaa konstateret fuldkommen tydelige